

VIU VOL DIR PRESENT!

L'alegria de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per Ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament.

No em cansaré de repetir aquelles paraules de Benet XVI que ens porten al centre de l'Evangeli: «No s'esdevé cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona, que dona un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva».

Papa Francesc

Tracteu de pensar en aquella noia que era a casa seva i va rebre l'anunci: la Mare de Déu. Quelcom, al capdavant, que no es podia reduir als esdeveniments precedents, dels quals el seu present estava fet.

Penseu en allò que van sentir els pastors davant l'anunci de l'Àngel, o els mags davant l'anunci del qual l'estrella era signe: una novetat radical, una novetat d'ordre absolut, no podia ser-hi i és aquí, no podia ser-hi perquè no ens ho havíem mai pensat, no podíem pensar-nos-ho, i és aquí.

El cristianisme és l'esdeveniment d'aquest anunci. Anunci no en la mesura que jo el sento, sinó, sobretot, en la mesura que se'm presenta: quelcom que és a fora de nosaltres i que es proposa al fons de cadascú de nosaltres; però és a fora de nosaltres. El cristianisme és una presència dins de la teva existència, una presència que assegura un canvi inimaginable, inimaginable.

Luigi Giussani

Elia i Giovanni Gagini, *Adoració dels Reis Mags*, (1457), via degli Orefici, Gènova. Foto: Genovastudio